

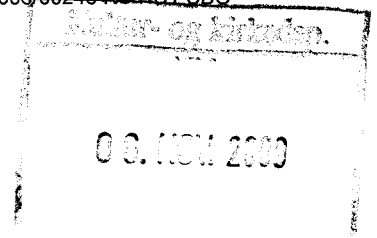
ALLMENNKULTURSEKSJONEN
Saksbehandler: Inga Lauvdal

Vår dato
02.11.2009
Deres dato

Vår referanse
09/02610-5 : 233
Deres referanse
2006/00246 KU/KU11 SBO

Kultur- og kirke departementet
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

att.: Signen Brock Oustad

2006/246-159

Høring - rapport med evaluering av prøveordningen med kulturkort for ungdom

Vest-Agder fylkeskommune har lest og behandlet rapporten med evaluering av prøveordningen med kulturkort for ungdom.

Vi hadde saka til politisk behandling i hovedutvalget for kultur og utdanning 29. 10. 2009. Hovedutvalget hadde en drøfting av rapporten, og om kulturkort ordningen i Vest-Agder.

Vedtaket ble slik:

Hovedutvalget for kultur og utdanning tar høringsuttalelsen av rapport med evaluering av prøveordningen med kulturkort for ungdom til orientering.

Saksframlegget ligger vedlagt.

Med vennlig hilsen

Inga Lauvdal
Rådgiver

Arkivsak-dok. 09/02610-3
Saksbehandler Inga Lauvdal

Saksgang
1 Hovedutvalg for kultur og utdanning

Møtedato
29.10.2009

HØRINGSUTTAELSE - KULTURKORT FOR UNGDOM

Fylkesrådmannen rår til at hovedutvalget for kultur og utdanning) treffer slikt vedtak:

Hovedutvalget for kultur og utdanning tar høringsuttalelsen av rapport med evaluering av prøveordningen med kulturkortet for ungdom til orientering.

Vedlegg:

Rapporten

**[http://www.regjeringen.no/upload/KKD/Kultur/Rapporter%20og%20utredninger/
Evalueringsrapport kulturkort 2009.pdf](http://www.regjeringen.no/upload/KKD/Kultur/Rapporter%20og%20utredninger/Evalueringsrapport_kulturkort_2009.pdf)**

BAKGRUNN FOR SAKEN

IRIS – International Research Institute of Stavanger – har på oppdrag fra Norsk Kulturråd på vegne av Kultur- og kirkedepartementet kartlagt og evaluert prøveordningen med kulturkort for ungdom.

Departementet ber om høringsuttalelser til IRIS rapport. Høringsfristen er 13 november.

Dette høringsnotatet skal ikke legges til grunn for evaluering og eventuelt videreføring av ordningen i Vest-Agder fylkeskommune. Det er en nasjonal rapport, som også kan være nyttig å vise til ved behandling og vurdering av kulturkortet i eget fylket – når den tid kommer.

Saksopplysninger

”Kulturkort for ungdom” er et kulturpolitisk tiltak som gir ungdom billigere billetter til et bredt spekter av kulturarrangementer. Kulturkortordningen finnes i dag i 10 fylker, og er samfinansiert mellom fylkeskommuner og Kultur- og kirkedepartementet (KKD). Formålet med ordningen er å rekruttere ungdom til kulturtilbud, og få ungdom til å benytte seg mer av kulturtilbudene.

Det foreligger få konkrete beskrivelser av overordnede mål for kulturkortet. Ut fra en forståelse av ordningen, kan overordnede målsettinger formuleres i fire punkter: (1) bedret formelt kulturtilbud til ungdom, (2) økt bruk av kulturtilbud generelt, (3) økt bruk av kulturtilbud ungdom ikke vanligvis benytter seg av, (4) geografisk likhet i kulturtilbud og -bruk.

KKD har langt på vei overlatt til hver enkelt fylkeskommune å definere og utforme ordningen. Kulturkortordningen har vært implementert gjennom svært ulike modeller i de 10 fylkene. I noen fylker ligger det et svært bredt kulturbegrep til grunn, mens andre fylker opererer med et smalere. Målgruppens aldersspenn har også vært forskjellig mellom fylker. Videre har noen fylker kortløse ordninger, hvor alderslegitimasjon fungerer som kulturkort, mens andre har fysiske kort. I noen fylker er kulturkortet gratis, andre steder koster det 200 kroner i halvåret.

Distribusjonsordningene er også forskjellige.

IRIS evaluering er basert på følgende datamateriale: intervjuer med fylkeskommunenes koordinatører for kulturkortet, fokusgrupper med ungdom, tilgjengelig statistikk, fylkenes rapporter til KKD og en web-undersøkelse blant kulturvirksomheter.

I invitasjonsbrevet til fylkeskommunen heter det: *formålet med kulturkortet er å få ungdom til å nytte seg oftere av kulturtilboda og å rekruttera publikum. Kulturkortet skal gje ungdom billegare billetter til eit breidt spekter av kulturarrangement”.*

Rapporten tar opp kulturkortets forankring og begrunnelse, oversikt over ungdoms kulturvaner, fylkeskommunen sin rolle i kulturpolitikken slik den er definert i stortingsmeldinger, erfaringer (empirisk materiale) som evalueringa bygger på og hvordan den enkelte fylkeskommune organiserer og utformer sine ordninger.

De aller fleste av de 25 arrangører oppgir at de har gode erfaringer med å være med i ordningen(e). De aller fleste er fornøyd med relasjonen til fylkesadministrasjonen,

og opplever at det administrative fungerer godt, og at deltakelse i ordningen ikke gir dem for mye merarbeid (dette var viktig for flere). Relativt mange rapporterer også om en viss økning i besøk av ungdom etter at de ble med i ordningen. For mange arrangører handler det om en anledning til å gi et tilbud til unge som de av økonomiske grunner ellers ikke ville vært i stand til å gi. Mens enkelte kommersielle aktører (naturlig nok) oppgir økt omsetning som ett av motivene for å være med i ordningen, nevner teatre, kulturhus, museer o.l. som motiv at kulturkortet kan bidra til utvide den kulturelle horisonten for ungdom. Enkelte arrangører i distriktene oppgir også distriktshensyn: Kulturkortet kan bidra til å synliggjøre det som er av kulturtilbud til ungdom i kommunen eller regionen. Det som de fleste trekker frem som mangler eller forbedringspotensial i kulturkortordningen handler om *markedsføring* (se under). Over halvparten av respondentene oppgir at de har opplevd en økning i ungdoms besøk til virksomhetens arrangementer etter at de ble med i ordningen.

Vurderinger

Høringsnotatet ga et bredt bilde av ulike erfaringer med kulturkortet. I følge vår erfaring ga det også et riktig bilde, med korrekte sitater og opplysninger fra eget fylke. Interessant å få oversikten over likheter og forskjeller mellom de ulike fylkene. Dette er på den ene sida et nasjonalt tiltak, og på den andre sida er det lagt opp til at fylket selv bestemmer sin egen måte å drifte det på.

Rapporten har intervjuet arrangører (kulturhus, kulturinstitusjoner, festivaler og så videre), men vi kan ikke lese hvem det er som er blitt kontaktet. Arrangørene er nyttige referanse og samarbeidspartner for ansvarlige i fylkeskommunene. Rapporten viser imidlertid samsvar mellom arrangør og ansvarlig for ordningen om at kortet kan være vanskelig å markedsføre for målgruppa. Rapporten viser også at arrangørene er positive til ordninga.

Men det hadde vært en styrke om også arrangørene kunne ha sagt noe om hva de vil gjøre i arbeidet med å legge innhold, og markedsføre kortet.

Rapporten konkluderer med at interessen er størst blant ungdom i videregående skole, og at en bør prioritere den målgruppa.

Rapporten peker også på at ordningen treffer best i byene, dette er gjennomgående i alle fylker, selv om noen har gjort en ekstra innsats for å rekruttere i distriktene (Nordland og Nord-Trøndelag). Det nevnes for øvrig at fylker som Agder, Rogaland og Østfold skiller seg noe ut fordi byene ligger tett.

Rapporten gir ingen anbefaling til KKD om framtida til kulturkort ordninga, men forsøker å svare på fire punkt i tillegg til å peke på alternativ for kulturkortordningen.

Alternativ for kulturkortordningen:

1. Kulturkortordningen avvikles
2. Kulturkortordningen videreføres, men legges til relevante kommune. Ordningen prioriterer byer og tettsteder.
3. Kulturkortordningen videreføres i dagens rammer. Fylkeskommunene reviderer ordningen basert på erfaringene fra prøveperioden.

Ordningen har hatt forholdsvis kort levetid (prøveprosjekt med oppstart i Rogaland 2007). Det er tidelig å trekke bastante konklusjoner – så slik sett er det naturlig at rapporten ikke kan være mer konkret.

Kristiansand, 14. oktober 2009

Kjell Abildsnes

Avdelingssjef

Anne Tone Hageland

Fylkeskultursjef